

İstanbul Sözleşmesi Yaşatır

EMO Kadın Komisyonu, İstanbul Sözleşmesi'nin kadınların yaşam hakkının güvencesi olduğunu vurgu yaparak, "Aile yapısını bozuyor diye sözleşmeye karşı çıkmak, hane içindeki şiddetin meşrulaştırması demektir" uyarısında bulundu.

EMO Kadın Komisyonu'nun 28 Temmuz 2020 tarihinde gerçekleştirdiği basın açıklamasında İstanbul Sözleşmesi'nin iktidara yakın çevreler tarafından tartışmaya açıldığına dikkat çekilerek, Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi'nin 5 temel hedefine şöyle özetlendi:

“1-Kadınları her türlü şiddete karşı korumak ve kadına karşı şiddeti ve aile içi şiddeti önlemek, kovuşturmak ve ortadan kaldırmak;

2-Kadına karşı her türlü ayrımcılığın ortadan kaldırılmasına katkıda bulunmak ve kadınları güçlendirmek, kadınlarla erkekler arasında eşitliği yaygınlaştırmak;

3-Kadına karşı şiddet ve aile içi şiddetin tüm mağdurlarının korunması ve bunlara yardım edilmesi için kapsamlı bir çerçeve, politika ve tedbirler tasarlamak;

4-Kadına karşı şiddeti ve aile içi şiddeti ortadan kaldırma amacıyla uluslararası işbirliğini yaygınlaştırmak;

5-Kadına karşı şiddet ve aile içi şiddetin ortadan kaldırılması için bütüncül bir yaklaşımın benimsenmesi amacıyla kuruluşların ve kolluk kuvvetleri birimlerinin birbiriyle etkili bir biçimde işbirliği yapmalarına destek ve yardım sağlamak.”

Türkiye'nin ilk imzacısı olduğu sözleşmenin 1 Ağustos 2014'te yürürlüğe girdiğinin hatırlatıldığı açıklamada, sözleşmenin taraf devletlere “şiddeti önle”, “mağduru koru”, “faili yargıla” ve “önleyecek politikalar geliştir” şeklinde özetlenebilecek 4 temel yükümlülük getirdiğine yer verildi. Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu'nun rapora göre; 2019 yılında 474, 2020 yılının ilk yarısında ise 155 kadının katledildiğini hatırlatan açıklama, “Bir cins-kıyımaya doğru giden bu süreci durdurmak için 6284 Sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun ve İstanbul Sözleşmesi en önemli yasal güvencelerimiz” denildi. Düzenlemelere rağmen kadına yönelik şiddetin önlenemediğine vurgu yapılan açıklamada, şöyle denildi:

“İstanbul Sözleşmesi, 2011 yılında, bugün sözleşmeyi tartışmaya açan ve o gün de iktidar olan mevcut iktidarın ve mecliste yer alan partilerin hepsinin oyları ile oybirliğiyle kabul edilmiştir. Hazırlanmasında ve imzalanmasında Türkiye kadın mücadelesinin büyük emeği vardır. Ancak şimdi bir grup tarafından hedef haline getirilmiştir. İstanbul Sözleşmesi'ni tartışmaya açmak, kadınların erkekler tarafından katledilmesine göz yummak demektir. Maddelerinde açıkça; kültür, töre, din, gelenek veya sözde 'namus' gibi kavramların şiddet eylemine gerekçe olamayacağını belirten sözleşmeden, 'toplumun örf adet geleneğini bozuyor' diye çıkmak istemek, bu gerekçelerle gerçekleştirilen şiddetin meşru olduğunu savunmak demektir.”

Sözleşmeden çıkmanın hane içinde şiddeti meşrulaştıracağına vurgu yapılan açıklamada, “Katledilen, tecavüze uğrayan, yok sayılan, taciz edilen, şiddet gören, çocuk yaşta evlendirilen, son sözleri ‘ölmek istemiyorum’ olan, kendi kaniyle ‘kurtuldum’ yazan kadınlar; cinsel yönelimleri nedeniyle ayrımcılığa uğrayan, homofobik transfobik nefrete ve şiddete maruz kalan LGBTİler; toplumsal cinsiyet eşitsizliği nedeniyle okuyamayan, çalışamayan, düşük ücrete mahkum edilen, hane içinde emeği görülmeyen, hakları gasp edilen milyonlar varken, diyoruz ki; eril saltanatınızı ve ataerkil sisteminizi kabul etmiyoruz” ifadelerine yer verildi. Açıklama “İstanbul Sözleşmesi kadınların yaşam hakkının güvencesidir ve tartışmaya açılmaz” ifadeleriyle tamamlandı.